

Turinček bi najrajši skočil in zalajal in pregnal tisto, kar se skriva tam. Stekel bi čez drn in strn, visoko skakal, bevska/in javka, pa preganjal zajčka ali mucu, ali kar je. Potem bi pa ves upehan pritekel domov v izbo, skočil na klop za peč k Milančku in bi se mu dobrikaje prilizoval in ga z repom mahajé prosil odpuščanja. Milanček bi se pa prijazno sklonil k njemu, ljubeznivo ga pogladil in mu morda rekel: »O, priden, priden, četudi si ušel!«

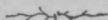
To bi bilo nekaj za Turinčka!

Izrecita res še vidva, Tončka in Milanček, odrešilno besedo! — Gozdana naj gre v svoj raj, Turinček pa za zajčkom ali mucu!

Izgovorita! —

Žalostna gledata na svoji živalici? Izgovorila bi — oprostila bi ju — podelila bi obema veliko srečo. Privoščita jo.

A vama bi se utrgala pol src... Ste pač ujeti vsi štirje.

Albin Čebular:

Maj.

Cin, cin, cin —

*maj prihaja iz dolin,
zvončki so že ocingljali
in po travici pospali.*

Cin, cin, cin —

*kaj zaspan si še, belin?
Brž izmani si oči
in poglej: vse zelení!*

Ju — ju — juh —

*Kje kateri je lenuh,
da ga primemo za nos
in za palec, če je bos?*

